

Сценарій театралізованої вистави

СНІЖИЦЯ

Дійові особи: Дід, Баба, Сніжиця

Три дівчинки подружки

Декорації: Ширма оформлена під українську хату. Дід з бабою сидять на лаві.



Звучить музика А.Н. Римського-Корсакова «Веснянка». Входить Казкарка.

Казкарк.: Скоро казка мовиться, та не скоро діло робиться. Всяка справа в світі діється, про всяке в казці йдеться. Жили - були дід та баба (показує на діда з бабою). Жили добре, дружно. Всього у них було вдосталь: і корівка, і вівця, і кіт на печі, а ось дітей не було. Ось прийшла зима сніжна ...

(Ширма прикрашається блакитною тканиною)

(Звучить музика П. І. Чайковського «Вальс сніжинок» з балету «Лускунчик»)

Казкарка: Пало снігу білого по коліно. Намело замети до пояса.

Дітлахи сусідські на вулицю вибігли, на санчатах катаються, сніжками кидаються, бабу снігову ліплять.

Діти грають сніжками

Казкарка: Дід та баба на дітлахів дивляться, про своє горе думають.

Дід: Що дружина задумавшись сидиш, про своє горе думаєш? Підемо і ми гуляти, зліпимо і ми снігову бабу.

Баба: Що ж, підемо дід, тільки на що нам бабу ліпити, давай зліпимо дочку - Сніжницю.

Казкарка: Стали дід з бабою збиратися, тепліше одягатися. А сніг кружляє, на землю пластівцями лягає.

Звучить музика П. І. Чайковського «Вальс сніжинок» з балету «Лускунчик».

Казкарка: Пішли дід з бабою в город, обрали найбільший замет і давай снігову доньку ліпити.

Сніжниця поступово встає.

Казкарка: Зліпили ручки, ніжки приладнали, вставили замість очей дві голубенькі намистинки, виліпили носик, рот. Глядь, - а у Сніжниці губи порожевіли, очі відкрилися. Дивиться вона на старих і посміхається, заворушила ручками, ніжками, вийшла із замету і давай танцювати.

«Танець Сніжниці». В кінці танцю Сніжниця йде в хату. Дід з бабою здивовано спостерігають в стороні.

Баба: Дід, та це у нас донечка жива, Сніжниця наша.

Дід: Біжимо за нею скоріше в хату.

Казкарка: Зростає Сніжниця не по днях, а по годинах. Дід з бабою дивляться на неї, тішаться.

Звучить музика А. Вівальді «Весна» з циклу «Пори року». Ширма прикрашається зеленою тканиною.

Казкарка: Пройшла зима, стало пригрівати весняне сонечко, зазеленіла трава, заспівали птахи. А за весною і літо червоне прийшло. Відцвіли квіти в садах, дозріває хліб на полях. Дужче Сніжниця хмуриться, все від сонечка ховається. Все б їй в тінь так в холод, а ще краще під дощик.

Сніжниця сумує, ховається від сонечка. До Сніжниці підходять Дід і Баба.

Баба: Чи здорова ти, донечка Сніжниця?

Сніжниця: Здорова, бабуся.

Дід: Чи не болить у тебе, донечка, голівонька?

Сніжниця: Не болить, дідусь.

Казкарка: Ось зібралися якось дівчата в ліс по ягоди, стали кликати з собою Сніжницю.

(Вбігають дівчатка)

1 дівчинка: Підемо з нами в ліс, Сніжниця.

2 дівчинка: Підемо по ягоди: по ожинку, по червону суничку.

Всі разом: Підемо, підемо, Сніжниця.

3 дівчинка: Будемо в ігри грати, співати та танцювати.

Сніжниця: Не хочеться, подруженьки, в ліс йти.

Дід: Іди, іди, Сніжниця.

Баб.: Іди, іди, дитино, розважся з подружками.

Сніжниця: Зараз, подруженьки, кошика візьму.

Казкарка: Подружки по лісу ходять, хороводи водять.

(Дівчата збирають ягоди, перемовляються, танцюють. Сніжниця йде до струмочка.)

Казкарка: А Сніжниця сіла біля водиці, в воду дивиться, пальці в швидкій воді мочить, краплинами немов перлами грає. Ось і вечір прийшов. Вирішили дівчата хмизу наносити так багаття розпалити.

(Ставиться атрибут, що імітує вогнище, всередині нього підсвічування)

Казкарка: Стали дівчата по черзі через багаття стрибати та Сніжницю кликати.

І дівчинка: Іди, іди, Сніжниця, стрибати через вогнище.

Сніжниця.: Не хочеться мені, подруженьки, через багаття стрибати, страшно.

Усі: Стрибай, стрибай, Сніжниця. Один два три... *(Звучить музика П. І. Чайковського «Лебідь». Снігуронька стрибає через багаття та зникає)*

Подружки: Де ж Сніжниця? Сніжниця, Сніжниця!

Казкарка: Як стрибнула через вогнище Сніжниця, зашуміла над багаттям, застогнала жалібно. І не стало Сніжниці. Потягнувся над багаттям білий пар, звився в хмару. Полетіло хмара заввишки піднебесну. Розтанула Сніжниця.

(Плачучи, прийшли дівчата до діда й баби)

Подружки: Невідомо, куди ваша донечка поділася. Зникла над багаттям. І сліду немає. *(Дід з бабою плачуть)*

Дід з бабою.: Бідолашна наша дівчинка. Зі снігу виліплена, боялася сонячних променів. Біля полум'я розтанула. *(Звучить сумна мелодія)*

Казкарка: Поплакали дід з бабою та так і залишилися самотніми. Всяка справа в світі діється, про кожну справу в казці йдеться. Ось і казка вся. Казці кінець, а хто слухав – молодець!

